

Arrest

nr. 310 587 van 30 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 december 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 mei 2024.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat DARBINIAN, die *loco* advocaat A. ALENKIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die de Russische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidige tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de feiten die zij aanbracht, met name dat zij in het weeshuis soms wel eens werd gepest of beledigd door andere kinderen, onvoldoende zwaarwichtig waren om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zij diende geen beroep in tegen deze beslissing.

In het kader van haar huidig verzoek verklaarde verzoekster niet langer samen te zijn met A. S. maar een nieuwe partner te hebben, genaamd S. K.. Zij zou reeds 7 jaar samen zijn met S.. Zij gaf aan dat S. niet kan terugkeren naar Rusland omwille van de mobilisatie voor de oorlog. Zij verklaarde zelf geen problemen te hebben of te hebben gehad in Rusland. Zij heeft enkel geen onderdak meer, is opgegroeid in een weeshuis, en heeft de kans mislopen om een appartement van de overheid te krijgen. Zij gaf ook aan dat haar identiteitsgegevens fout werden geregistreerd bij haar eerste verzoek om internationale bescherming. Zij zou toen hebben gezegd dat zij een Oezbeekse van Kirgizië was maar zij zou in werkelijkheid van de Russische Federatie afkomstig zijn. Ter ondersteuning van haar huidig verzoek om internationale bescherming legde zij haar Russisch paspoort (origineel), haar Russisch binnenlands paspoort (origineel) en haar geboorteakte (origineel) voor.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) het feit dat haar partner, met wie zij na het verlaten van haar land van herkomst in België een relatie begon, niet zou kunnen terugkeren omwille van de mobilisatie voor de oorlog, echter geen persoonlijke of individuele vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie vormt en ook geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet in haar hoofde uitmaakt.

(ii) zij verder verklaarde zelf geen problemen te hebben of te hebben gehad in Rusland. Zij loopt persoonlijk geen gevaar. Zij verklaarde enkel geen onderdak meer te hebben en de kans heeft mislopen om een appartement van de overheid te krijgen. Het niet of moeilijk vinden van onderdak in de Russische Federatie betreft echter enkel socio-economische motieven en bijgevolg maakt zij ook geenszins aannemelijk dat in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen of dat zij bij een eventuele terugkeer naar haar land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

(iii) haar Russisch paspoort, haar Russisch binnenlands paspoort en haar geboorteakte enkel haar identiteit attesteren, in het bijzonder haar nationaliteit en geboorteplaats, die werd aangepast en niet ter discussie staat.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoekster stelt dat zij in het kader van haar eerste verzoek zaken heeft verteld omtrent Kirgizië, onder invloed van haar toenmalige partner A. S., die niet correct waren. De Raad merkt op dat verzoekster zelf

verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt. Achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen haar bedrieglijke verklaringen niet toedekken. De Raad wijst er verder op dat van verzoekster wordt verwacht dat zij volledige medewerking verleent bij het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. Dit houdt onder meer in dat men de waarheid vertelt en de bevoegde autoriteiten niet tracht te misleiden (RvS, 140.264, 7 februari 2005; RvS, 139.311, 14 januari 2005; RvS, 132.743, 22 juni 2004). Uit het dossier blijkt dat verzoekster de bevoegde instanties intentioneel heeft gepoogd te misleiden. Op verzoekster rust een persoonlijke verantwoordelijkheid om van bij het begin van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over haar verzoek en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de bevoegde instanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en vluchtrelaas.

8. Verzoekster stelt verder dat: "De terugkeer van de partner van verzoekster is niet mogelijk, maar dat betekent dat ook de terugkeer van verzoekster is gevaarlijk.

De huidige partner van verzoekster heeft politieke problemen in het land van herkomst (Russische Federatie). De situatie van de mensen die tegen oorlog in Oekraïne zijn is zeer gevaarlijk in de tegenwoordige Rusland.

Het gevaar wordt ook uitgebreid tot familieleden.

Verzoekster is momenteel feitelijk een familielid van haar partner S..

Deze laatste kan niet terugkeren omwille van gevaar van mobilisatie en omwille van andere onenigheden met de Russische regime.

(...)

De problemen van haar huidige partner wegens oorlog in Oekraïne vormt hier een nieuw element.

Het risico bestaat voor de beide partners, het is algemene praktijk in de tegenwoordig Rusland dat ook de familieleden van politieke opposanten worden vaak slachtoffers."

De Raad merkt op dat verzoekster enkel heeft aangehaald op het interview op de DVZ dat haar nieuwe partner S. K. niet kan terugkeren naar Rusland omwille van de mobilisatie voor de oorlog, en niet heeft aangehaald dat hij in Rusland politieke problemen zou hebben of als politiek opposant zou worden beschouwd (zie haar "verklaring volgend verzoek"). In de bestreden beslissing wordt omtrent haar huidige partner het volgende vastgesteld: "U verklaarde dat uw nieuwe partner S. K. niet kan terugkeren naar Rusland omwille van de mobilisatie voor de oorlog (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 17). Het feit dat uw partner, met wie u na het verlaten van uw land van herkomst in België een relatie begon, niet zou kunnen terugkeren omwille van de mobilisatie voor de oorlog vormt echter geen persoonlijke of individuele vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of maakt ook geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet, in uw hoofde uit."

Daarnaast blijkt verder uit haar "verklaring volgend verzoek" dat zij zelf aanhaalde geen problemen te hebben of te hebben gehad in Rusland en persoonlijk geen gevaar loopt. Zij verklaarde enkel geen onderdak meer te hebben en de kans heeft mislopen om een appartement van de overheid te krijgen (verklaring volgend verzoek, vraag 17 en 20). Verzoekster heeft tijdens het interview op de DVZ zelf niet aangehaald dat zij omwille van het beweerde politieke profiel van haar partner problemen zou kennen bij een terugkeer naar Rusland.

De Raad ziet verder niet in en verzoekster geeft dienaangaande geen uitleg waarom zij dit tijdens het interview op de DVZ niet heeft aangehaald. Deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen. Bovendien geeft verzoekster in haar verzoekschrift geen verdere duiding/uitleg omtrent het beweerde politieke profiel van haar partner en aangaande de "andere onenigheden met de Russische regime."

Daarnaast wijst de Raad er nog op dat, indien haar partner effectief een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en in zijn hoofde nog geen beslissing is genomen door de commissaris-generaal, zoals verzoekster stelt in haar verzoekschrift, het bijgevolg niet vaststaat/voorbarig is te stellen dat haar partner (omwille van een beweerd politiek profiel) problemen zou hebben/kennen in Rusland.

Waar verzoekster stelt dat in hoofde van haar partner nog geen beslissing is genomen door de commissaris-generaal, merkt de Raad op dat het niet aan verzoekster (haar advocaat) toekomt om te beslissen/oordelen of de verzoeken van haar en haar partner samen moeten worden behandeld. Het komt te dezen het CGVS als enige toe en niet aan verzoekster (haar advocaat) om over dergelijke zaken die tot de interne werking van het CGVS behoren, zoals het al dan niet samen behandelen van een verzoek, een beslissing te nemen.

Haar beweringen dat "Het gevaar wordt ook uitgebreid tot familieleden." en "het is algemene praktijk in de tegenwoordig Rusland dat ook de familieleden van politieke opposanten worden vaak slachtoffers", betreffen slechts blote beweringen die zij met geen enkel objectief stuk staft.

Bovendien blijft verzoekster op de vlakte en licht zij haar summier betoog niet verder toe noch wordt dit objectief gestaafd. Bij gebrek aan verdere in concreto elementen alsook duiding en uitleg, maakt verzoekster

aldus niet aannemelijk dat het voorgaande een nieuw element betreft dat haar kans om in aanmerking te komen voor internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

9. Het algemeen stellen dat er momenteel talrijke problemen op vlak van de mensenrechten in Rusland zijn en dit een plaats is waar de mensenrechten worden geschonden, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn/haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

10. In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, is haar nationaliteit wel aangepast, zoals blijkt uit de bestreden beslissing: "U gaf ook aan dat uw identiteitsgegevens fout werden geregistreerd bij uw eerste verzoek om internationale bescherming. U zou toen hebben gezegd dat u een Oezbeekse van Kirgizië was maar u zou in werkelijkheid van de Russische Federatie afkomstig zijn (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 17). De door u neergelegde documenten kunnen dan ook geen ander licht werpen op voorgaande conclusies. Uw Russisch paspoort, uw Russisch binnenlands paspoort en uw geboorteakte attesteren enkel uw identiteit, in het bijzonder uw nationaliteit en geboorteplaats, die werd aangepast en die niet ter discussie staat.". Uit haar "verklaring volgend verzoek" blijkt duidelijk dat een correctie is aangebracht omtrent haar geboorteplaats en land (vraag 5) en nationaliteit (vraag 6). Dit blijkt ook uit een brief van 3 oktober 2023 van de DVZ gericht aan het CGVS.

11. In de mate verzoekster beweert dat zij psychologische stress door haar beweerde problemen zou hebben, merkt de Raad op dat zij deze bewering niet staft aan de hand van een medisch/psychologisch attest.

12. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 27 juni 2024 staat het volgende vermeld:

"De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP heeft geen nieuwe elementen en verwijst naar haar verzoekschrift."

Daar verzoekende partij ter terechtzitting slechts stelt te verwijzen naar haar verzoekschrift en zij opmerkt geen nieuwe elementen te hebben, zonder dat zij daadwerkelijk enige (concrete) opmerking aangaande de in de beschikking van 7 mei 2024 opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking opgenomen grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist, minstens geenszins ontkracht of weerlegt.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juli tweeduizendvierentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

M. RYCKASEYS